

دموکراسی به سبک خیانت به منافع ملی روسیه

س. سنیاتکوف- سووتسکایا راسیا
ترجمه ا.م شیزلی

«دموکراسی» مدرن عجیبه معجونی است! این «دموکراسی»، زمانی که مسائل حیاتی کشور و مردم، با تصمیم جمعی شورای کمیسرها و یا شورای وزیران مرکب از ۲۰-۳۰ نفر، که از طرف کنگره زحمتکشان و یا شورای عالی منتخب انتخابات عمومی با شرکت ۹۹٪ مردم انتخاب می شدند، حل و فصل می شد، «توتالیتار = دیکتاتوری» می نامد. ولی، در شرایط وجود «دموکراسی» مدرن، یک نفر، حتی اگر خارج از خاک خود، تحت شرایط دیگر و یا تحت تاثیر عوامل ناشناخته ای هم باشد، می تواند در مورد مسائل سرنوشت ساز تصمیم بگیرد.

حتی، در دوره رهبری استالین، در مورد مسائل کشوری، جمع تصمیم می گرفت و در زمان برژنف، بسیاری از مسائل قبل از تصمیم گیری، با انتشار در مطبوعات، در جامعه به بحث و مذاکره گذاشته می شد و در نهایت، با تغییرات و اصلاحات اساسی به اجرا در می آمد. گفتگوهای پیش بینی نشده، همچون گفتگوی به ظاهر «برابر حقوق» دیدار گارباچف در لندن و مالت که، در پی آن روسیه، مفت و مجانی از متحدان خود در پیمان دفاعی ورشو محروم گردید و ناتو، در ورای وعده های پر سر و صدای «تفکر نوین» خود انحلالی، نیروهای مسلح خود را افزایش داد و در پشت مرزهای روسیه، رادارهای رادیویی، فرودگاه، پایگاه های نظامی و مواضع موشکی احداث کرد نیز به بحث گذاشته می شد، سر آغاز محروم شدن مردم از نظرخواهی شد.

بعد از مذاکرات یلتسین با بوش پدر نیز چنین شد. بعد از آن که، «اولین رئیس جمهور ما»، نتایج رفراندوم (دموکراتیک) عمومی را زیر پا گذاشت، کشور خود را ویران ساخت و واضح است که، آن را هم فراموش نکرد تا، اجرای کودتای بلاوژسکی، یعنی، توافق در «عالی ترین سطح» را، پیش از همه به اطلاع «دوست خودش، بوش بزرگ» برساند.

تخریب یلتسینی اتحاد شوروی، زندگی صد میلیونها انسان را زیر و رو کرد، خون ریزی ها را سبب شد، میلیون ها قربانی گرفت، باعث کاهش بی سابقه تولید و افزایش فقر و گرسنگی گردید. در حالی که، «گفتگو کننده ارشد طرف مقابل» را، اصلا نگران هم نساخت. تا جایی که حتی به ما تسلیت هم نگفت...

از همین رو، مردم زیادی، بشدت نگران عزیمت رئیس جمهور پوتین به مهمانی بوش کوچک در آمریکا شدند. در واقع، نگرانی ها زیاد هم بی دلیل نبود. چرا که تا کنون، اقدامات خیانتکارانه گارباچف و یلتسین بر علیه کشور ما هنوز در مقیاس دولتی مورد ارزیابی قرار نگرفته است.

رهبران آمریکا خصمانه رفتار می کنند، به عملیات نظامی خود در افغانستان و عراق، همچنان ادامه می دهند و علاوه بر آن، مترصد آنند که بخشی از اراضی تاریخی صربستان را هم جدا کنند. هیچ تضمینی هم نیست که اینگونه خود سری ها را بر علیه کشورهای دیگری بکار نگیرند.

همین است که، هنوز هم رئیس جمهور آمریکا از برنامه خود برای کنترل رادیو راداری تمامی اراضی کشور ما، از مرزهای غربی گرفته تا مرزهای شرقی آن با کره دست بر نمی دارد. این امر، در پشت پرده حسن نیت نسبت به روسیه، در حالی که ما، رادار رادیویی خود در کوبا را بر چیدیم و همتایان خود را به ایستگاه مشابه "قبله" (ghabaleh)

در آذربایجان دعوت کردیم، بیشتر قابل درک است. این مسئله، بیشتر، انحلال یک طرفه پیمان ورشو و تشدید فعالیت های نظامی ناتو را یادآوری می کند. بسیاری از مردم روسیه درک می کنند، که ما چگونه با رضایت خاطر کامل، بصورت یک جانبه در مقابل رقبای غربی خود تسلیم شدیم و صلحدوستی روسیه را نشان دادیم تا غرب بیش از حد لازم بدست آورد. تنها بخشی از کلاهک های هسته ای نگهداری شده اتحاد شوروی می تواند به عنوان سپر دفاعی برای جلوگیری از تکه-تکه کردن قهری روسیه و تصرف ذخایر آن از سوی انحصارات حریص فراملیتی قرار گیرد. ما، با در نظر داشتن خیانت مقامات درجه اول کشور در دوره اخیر، به حق اصرار داریم که مذاکرات باید در شرایط رعایت برابر حقوقی و شفافیت کامل انجام شود تا نتایج آن مورد تأیید مردم، عالی ترین ارگان حاکمیت طبق قانون اساسی کشور، قرار گیرد.

شماره، ۸۹-۹۰ (۱۲۹۹۵)
سوم ژوئیه سال ۲۰۰۷

راه توده ۱۳۹ ۰۹,۰۷,۲۰۰۷